

- Звіряльна відомість результатів інвентаризації товарно-матеріальних цінностей (форма № инв-19, затверджена постановою № 241).

Застосовувати наведені форми документів госпрозрахункові підприємства не зобов'язані. Вони мають право документувати процес інвентаризації за допомогою самостійно виготовлених бланків. При цьому зауважте: такі бланки обов'язково мають бути оформлені відповідно до вимог, установлених Положенням № 88 для первинних документів, у тому числі щодо обов'язкових реквізитів первинних документів (п. 14 розд. II Положення № 879) [2].

Отже, матеріали інвентаризації містять узагальнені показники перевірки, висновки та рекомендації за її підсумками. Їх складають не менше ніж у двох примірниках і заповнюють як рукописним способом, так і за допомогою електронних засобів обробки інформації.

Список використаних джерел

1. Височан О. С., Височан О. О. ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ: ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ОФОРМЛЕННЯ / О. С. Височан, О. О. Височан // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://vestnik-econom.mgu.od.ua/journal/2018/34-2018/15.pdf>

2. Амброзьяк Н., Нестеренко М., Чернишова Н. Річна інвентаризація / Н. Амброзьяк, М. Нестеренко, Н. Чернишова // Бухгалтерський тиждень. – 2018. - № 49 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <https://i.factor.ua/ukr/journals/bn/2018/december/issue-49/article-41071.html>

УДК: 657:005.53

Плоскіна Андріана

студентка гр. ОА 21 спец. 071 «Облік і оподаткування»

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Науковий керівник: Кулинич М. Б., к.е.н.,

доцент кафедри обліку і аудиту

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ЯК ОСНОВНЕ ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

У теперішніх умовах трансформації інституційного середовища ведення бізнесу дедалі більшого значення набуває формування ефективної системи управління підприємством. Важливою передумовою його успішного функціонування є наявність системної, точної та достовірної інформації. Облікова інформація в широкому розумінні є функцією системи управління поряд із плануванням (бюджетуванням), контролем, аналізом і прогнозуванням. Тобто це найважливіший елемент у процесі прийняття управлінських рішень, адже на його основі і здійснюється цей процес.

Бухгалтерський облік містить дані про господарську діяльність підприємств та різних установ, охоплює всі засоби господарства та джерела їх утворення, господарські процеси та результати діяльності підприємств. Дослідженням його теоретичних та практичних аспектів займалися такі науковці: О. Фоміна, В. Яворов, С. Голов, В. Сопко, Ф. Бутинець, Н. Єршова, В. Єфанов, М. Реслер, М. Кулинич, С. Сорока, В. Вольська та багато інших.

Основна мета ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної та правдивої інформації про фінансовий стан та результати діяльності підприємства. Фінансова, податкова, статистична та інші види звітності ґрунтуються саме на даних бухгалтерського обліку [1].

Об'єктом бухгалтерського обліку є конкретний вид засобів (майна), джерело його утворення та їх рух в процесі відтворення. Також об'єктом є факти, дії і події господарської діяльності, які характеризують стан та використання ресурсів, процеси придбання засобів виробництва продукції та її збуту, розрахункові відносини підприємства з юридичними та фізичними особами, фінансовий стан та результати діяльності підприємства.

Інформацію бухгалтерського обліку використовують, насамперед, керівники підприємства для ефективного впливу на процеси господарської діяльності для забезпечення поточних та майбутніх вигод, покупці, які хочуть перевірити стабільність процесу постачання продукції, постачальники, що звертають увагу на інформацію щодо своєчасних їм виплат за поставлену сировину та матеріали, банки та інші кредитні установи, які прослідковують фінансову стабільність підприємства для своєчасних майбутніх виплат за кредитами, інвестори, що вкладають кошти в установу, а також держава, яка зацікавлена в успішному функціонуванні організації для розвитку даного регіону.

Тому облікова інформація має певні вимоги:

- 1) відповідність інформації потребам управління;
- 2) забезпечення мінімальним, але достатнім обсягом інформації для прийняття виважених управлінських рішень;
- 3) забезпечення оперативного реагування на відхилення;
- 4) достовірність інформації;
- 5) регулярність інформації для простеження динаміки;
- 6) багатоваріантність інформації для розгляду альтернативних рішень;
- 7) результативність інформації, яка полягає у зіставленні результатів із витратами;
- 8) комплексність та наочність інформації [2].

Ефективне управління підприємством передбачає наявність двох елементів: поточний стан справ та вибір можливих і найбільш ефективних управлінських рішень. Цей процес можна представити у вигляді проходження трьох етапів:

1. Вимірювання реальних процесів, що відбуваються на підприємстві, а також порівняння результатів поточного виконання із станом справ у попередньому періоді. На цьому етапі керівник також здійснює власні спостереження (наприклад, дефіцит або надлишок грошових коштів, аналіз руху грошових потоків тощо).

2. Аналіз проблем, які виникли. Обґрунтування причин виникнення проблем та причин досягнення успіхів.

3. Розробка та аналіз стратегічних альтернатив та вибір дій на майбутнє.

Без використання інформації бухгалтерського обліку неможливо здійснити процес контролю. Після завершення звітного періоду за допомогою облікової інформації складають звіти про виконання плану (бюджету), де проводять порівняльний аналіз фактичних та запланованих результатів діяльності підприємства. При цьому визначають розбіжності між певними показниками та аналізують причини їх виникнення для того, щоб не допустити їх вплив на господарські процеси підприємства у майбутньому. Саме в цьому полягає інформаційна функція бухгалтерського обліку. Варто розглянути і інші:

- планова – процес встановлення цілей, розробка послідовності, порядку, строків виконання господарських програм, окремих робіт для досягнення загальної мети;

- прогностична – на основі даних бухгалтерського обліку встановлюються певні стандарти та можливі результати діяльності;

- аналітична – порівняльний аналіз поточних та планових показників, визначення відхилень, встановлення причин;

- зворотного зв'язку – інформація, яка надходить керівнику про хід вирішення задач дає можливість впливати на процес;

- оцінювальна - оцінка якості виконання управлінських рішень;

- соціальна - економічне зростання підприємства сприяє вирішенню соціальних проблем;

- науково-пізнавальна - необхідність систематизації облікової інформації за класифікаційними ознаками;

- контрольна - перевірка правильності прийнятих рішень та рівень їх виконання та необхідності;

- регулююча – на основі облікової інформації керівник може вносити корективи для одержання позитивних фінансових результатів.

Отже, бухгалтерський облік забезпечує керівників невичерпним та постійно збільшуваним ресурсом – інформацією. Вона дозволяє ефективно та раціонально розподіляти ресурси для виробництва продукції, надання послуг, виконання робіт, також спонукає впроваджувати нові технології, інновації, досягнення науки і техніки. Формування облікової інформації залежить від наступних факторів: нормативно-правової бази; якісних характеристик; процесу підготовки та відображення інформації в бухгалтерських документах; взаємозв'язку оперативного, бухгалтерського, управлінського та податкового обліку; контролю за якістю інформації, яка надається користувачам. Саме система обліку виявляє та відображає факти господарської діяльності підприємства і узагальнює показники його економічної діяльності, які використовують у своїй роботі менеджери та керівники господарства у процесі ефективного управління. Саме тому роль обліку як основного джерела інформаційного забезпечення управління є актуальною і важливою в наш час.

Список використаних джерел

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 № 996-14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

2. Кулинич М.Б. Особливості інформаційного забезпечення системи управління витратами підприємства / М.Б.Кулинич, С. В.Сорока // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2010. – № 4. – С. 98-103.

УДК 657

Соколюк Юлія

*студентка гр. ОА 21 спец. 071 «Облік і оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Сафарова А. Т., к.е.н,
доцент кафедри обліку і аудиту*

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ МАЛОЦІННИХ ТА ШВИДКОЗНОШУВАНИХ ПРЕДМЕТІВ

На кожному підприємстві є певна кількість засобів праці, які відносяться до малоцінних та швидкозношуваних предметів (МШП), які є аналогічні за призначенням матеріальним активам із передбаченим терміном використання менше одного року або нормального операційного циклу, якщо він перевищує цей термін. Їх виділяють в окрему облікову групу, а методика обліку має певні особливості.

Особливості обліку малоцінних та швидкозношуваних предметів досліджувались багатьма науковцями, серед них: М. Т. Білуха, Ф. Ф. Бутинець, А. М. Герасимович, М. В. Кужельний, С. Ф. Голов, М. С. Пушкар, В. В. Сопко, Н. М. Ткаченко, М. Г. Чумаченко, В. Г. Швець, П. С. Безруких, С. О. Марченко, Р. Л. Хом'як, П. П. Новиченко, В. Ф. Палій, О. М. Левченко та інші. Проте, деякі теоретичні аспекти щодо сутності МШП потребують подальшого дослідження.

Нормативного документу, що встановлював би загальні правила і принципи обліку МШП не існує. Тому методологічні засади формування інформації про МШП визначає Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» [1]. Його введення надало право підприємствам самостійно приймати рішення про зарахування до складу МШП чи малоцінних необоротних матеріальних активів (МНМА) саме тих предметів, які відповідають зазначеному критерію.